

Yes They Can!

Autor: Harlan Blackwood

Pro objektivního pozorovatele jde o nepopíratelnou pravdu

V 70. letech se v americkém židovském společenství vyvinulo hnutí známé jako „židovský feminismus.“ Původně si kladlo za cíl ~~postavit na~~ zrovnoprávnit židovské ženy s židovskými muži. Jednou z prvních otázek, kterou se tyto feministky zabývaly, byla ~~moc optimalizovat~~ hypergamií iniciovat rozvody.

Snad tyto židovské dámy záviděly svým gójským sestrám v USA postupující „osvobození.“ Snad Židovky z kulturních důvodů feministická ideologie přirozeně silněji přitahuje. Židovská spisovatelka Marjorie Ingallová popisuje náchylnost Židovek k feminismu pomocí slov židovské feministky Naomi Wolfové:

Naše politická historie sahá až k socialistickému a dělnickému hnutí, kde ženy plnily roli organizátorek a buřiček.

Nebo snad mnoho židovských žen skutečně trpělo v jistých oblastech života nespravedlivým útlakem a rozhodly se s tím něco udělat.

Feministka třetí vlny Naomi Wolfová

Zběžné zadání hesla „seznam židovských feministek“ na stránkách Wikipedie vydá popravdě neúplný seznam 114 jmen. Většina z těchto žen se narodila ve 20. století. Web **The Jewish Women's Archive**, vyčerpávající webová databáze věnovaná klíčové úloze židovských feministek, obsahuje 1193 hesel.

Vyhledávání prostého „seznamu feministek“ na Wikipedii vás zavede na stránku se 770 jmény, některé dokonce až z 13. století. Nejkompletnější databází se při vyhledávání „seznamu feministek“ jeví Wikipedie.

Budme co možná nejvíce spravedliví a předpokládejme, že 770 položkový seznam feministek na Wikipedii neobsahuje žádná židovská jména. Přidejme k němu tedy 114 židovských feministek a získáme součet 884 feministek hodných hesla na Wikipedii. Následně jednoduchým výpočtem získáme podíl na Wikipedii obsažených židovských feministek: 12,9%.

Tento rychlý výpočet ovšem nebere v potaz 1193 za zmínku stojících feministek židovského původu z Jewish Women's Archive a pracuje s předpokladem, že žádná ze 770 feministek na seznamu Wikipedie není Židovka (ve skutečnosti jich je spousta). Navíc se se tento seznam datuje mnoho století zpět, zatímco 114 židovských feministek na Wikipedii zahrnuje z drtivé většiny postavy 20. a 21. století.

Židé tvoří mezi 1,7-2,6% amerického obyvatelstva, a tak by při adekvátním poměrném zastoupení ve feministickém hnutí byly **nanejvýš** jen dvě nebo tři Židovky na každých 100 předních amerických feministek. Tak tomu ovšem zdaleka není - přinejmenším soudě dle prostého internetového vyhledávání.

V té souvislosti nesmíme zapomínat ani na disproporční židovské zastoupení v americkém Kongresu (8,4%), Nejvyšším soudu (33%, čili tři z devíti soudců), **Radě guvernérů** Federálního rezervního systému (potvrzení jsou dva z pěti současných členů - **Janet Yellenová** /předsedkyně/ a **Stanley Fischer** /místopředseda/ jsou Židé) a vyšším vzdělávání.

Tři židovští soudci Nejvyššího soudu USA: Ruth Ginsburgová, Elen Kaganová a Stephen Breyer.

„Židovský feminismus“ vzešlý z židovské komunity podle všeho splynul se širším americkým feministickým hnutím. A tak si velice nepočetná demografická skupina amerických Židovek (asi 1% populace) získala absurdně vysoké zastoupení v řadách feministického hnutí.

Pojďme se nyní podívat na **několik málo** z těchto velice vlivných feministek židovského původu:

Prominentní feministky židovského původu

Klíčové hráčky, radikálky a vůdkyně hnutí

Judy Blumeová, * 1938. Americká spisovatelka pro děti a mládež, která prodala před 80 milionů výtisků svých knih. Píše romány o rasismu (*Iggie's House*), menstruaci (*Are You There God? It's Me, Margaret*), rozvodu (*It's Not the End of the World, Just As Long As We're Together*), šikaně (*Blubber*) a masturbaci (*Deenie; Then Again, Maybe I Won't*).

Radikální feministka Andrea Dworkinová

Judith Butlerová, * 1956. „Genderová teoretička“ a filozofka. Vyučuje na University of California v Berkeley. Napsala a v roce 1990 vydala knihu *Gender Trouble: Feminism and the Subversion of Identity*, kterou mnohé feministky považují za to nejlepší z „queer teorie“ a „postmoderního, poststrukturálního feminismu“ (ať už to znamená cokoliv).

Andrea Dworkinová: 1946-2005. Většina z vás asi o Dworkinové slyšela. Byla radikální feministkou. Mimo jiné se vymezovala proti pornografii, protože podle ní souvisela se znásilněním – což se jeví poněkud ironicky, vzhledem k silnému židovskému postavení v porno průmyslu.

Shulamith Firestoneová: 1945-2012. Schizofrenička (alespoň podle nekrologu v časopise *New Yorker* vydaném po její smrti) Firestoneová byla další významnou postavou při formování radikálně feministických idejí. Autorka knihy *The Dialectic of Sex: The Case For Feminist Revolution* z roku 1970, která bývá označována za nejsmělejší a nejjasnější dílo radikálního feminismu. Nebo, slovy další židovské feministky Naomi Wolfové:

Nikdo nedokáže pochopit vývoj feminismu bez znalosti tohoto radikálního, buřičského milníku druhé vlny.

Rozhodně doufám, že Naomi Wolfová nevěděla, že Firestoneová byla schizofrenička...

*Radikální feministka
Shulamith Firestoneová*

Betty Friedanová: 1921-2006. Jméno Friedanové má ve feministických kruzích velký zvuk, šlo totiž o přední postavu ženského hnutí. Spisovatelka, herečka a zapálená feministka. Autorka knihy *The Feminine Mystique*, z roku 1963, která podle mnohých nastartovala druhou vlnu amerického feminismu. Do roku 2000 se jí prodalo přes 3 miliony výtisků.

Brenda Howardová: 1946-2005. Howardová sehrála významnou úlohu při přípravě půdy pro dnešní hnutí za práva LGTB lidí, zvláště při organizování shromáždění „bojovníků za sociální spravedlnost“ (*Social Justice Warrior*, SJW – pejorativní označení pro zastánce sociálního liberalismu, politické korektnosti, feminismu – ekvivalent českého „sluníčkáře“, pozn. překl.). Označovala se **sexuálně pozitivní** feministku a aktivistku za práva bisexuálů.

Pravidelní čtenáři manoféry ocení bonmot Toma Limoncelliho (bojovníka za práva bisexuálů) v magazínu *BiSquish* z 27. července 2005:

Až se vás někdo příště zeptá, jestli by měl červen být měsícem hrdosti gayů nebo proč existují pochody LGBT hrdosti, odpovězte: „Protože si to myslela bisexuální žena jménem Brenda Howardová.“

Kdyby snad nedokládala Limoncelliho slova význam této ženy dostatečně, co říkáte na následující slova jejího partnera Larryho Nelsona, otisknutá 17. června 2014 v článku *Remembering Brenda: An Ode To the 'Mother of Pride'*:

Když jste potřebovali pomoc s organizací nějakého protestu nebo něco v oblasti společenské spravedlnosti, stačilo jí zavolat a ona jen řekla „kdy a kde.“

Erica Jongová: *1942. Učitelka a spisovatelka. Třikrát se rozvedla, ale znovu žije vdaná (což je zdá se u těchto žen dosti běžné). V roce 1973 vyšla její sexuálně kontroverzní kniha *Fear of Flying (Strach vzlétnout)*, která silně ovlivnila feminismus druhé vlny. Po celém světě se jí prodalo přes 20 milionů výtisků.

Gloria Steinemová: *1934. I když její matka prý nebyla Židovka, její jméno se při vyhledávání objevuje na stránkách Jewish Women's Archive. Na přelomu 60. a 70. let mluvčí a vůdkyně feministického hnutí. Co je zajímavé, Steinemová se na kameru přiznala k vazbám na Central Intelligence Agency (ano, ze všech možných uskupení právě CIA), ale údajně s těmito kontakty skoncovala ještě předtím, než se stala přední postavou feministického hnutí. Zajímají-li vás další odpovědi k této ženě, budete se muset pustit králičí dírou podstatně hlouběji.

Naomi Wolfová: *1962. Pracovala jako politická poradkyně pro Billa Clintona a Ala Gorea. Spisovatelka a novinářka, která se zabývá tématikou potratů či hnutí Occupy Wall Street. De facto se stala mluvčí třetí vlny feminismu (se samotným výrazem „třetí vlna feminismu“ přišla Rebecca Walkerová – žena, která se označuje za černošku, bělošku a Židovku). Wolfová také cítila nutkavou potřebu popsat ve své knize *The End of America* vzestup nacistů k moci. Chcete-li se pobavit, pusťte si toto YouTube video, kde se Wolfová pokouší vysvětlit „proč potřebujeme feminismus,“ ale antifeministická youtuberka Karen Straughanová ji v konfrontaci naprosto zničí.

Gloria Steinemová a „ta pitomá věc s iluminátskou pyramidou, co celebrity dělají“...

Židovské feministky v médiích

„Spravedlivý a vyvážený“
příspěvek Susan Estrichové.

Larisa Alexandrovna: * 1971. Asi tři roky šéfredaktorka investigativní sekce *The Raw Story*. Píše blog pro *Huffington Post* i svůj vlastní web. Její práci prý zmínily časopisy *Rolling Stone*, *Vanity Fair* a *Newsweek*.

Lisa Bloomová: * 1961. Jediné dítě Glorie Allredové (další židovská feministka, viz níže). Podobně jako její matka je advokátkou specializující se na občanská práva. V letech 2001-2009 moderovala pořad *In session* na truTV. Působí jako právní analytička pro *The Today Show* a také přispívá do *Nightly News* na NBC a pro MBNBC.

Susan Estrichová: *1952. Politická komentátorka na Fox News, obhájkyně feminismu, politická aktivistka, spisovatelka, profesorka a právnička. V roce 2005 vydala knihu *The Case for Hillary Clinton*. Hm, skvělé...

Židovské feministky v zábavním průmyslu, umění, erotické literatuře a pornografii

Mayim Bialiková: *1975. Americká herečka a neurobioložka. V sitcomu CBS *Teorie velkého třesku* ztvárnila postavu Dr. Amy Fowlerové. Zajímavá shoda okolností, protože na ROK jsme vydali článek o blue pills ukrytých v seriálu.

Hanne Blanková: *1969. Historička, spisovatelka a také řečnice. Píše a edituje erotická díla. Věřící v „práva tlustých“ (fat acceptance).

Judy Chicagová: *1939. Umělkyně, učitelka umění a tvůrkyně instalací „feministického umění.“ Se svým třetím manželem (znovu /feministický/ *leitmotiv* - vícero manželů) vytvořila *The Holocaust Project: From Darkness into Light* (1985-1993).

Hanne Blanková (vlevo). Chcete ji?

Eve Enslerová: *1953. Podle dostupných informací byl Žid jen její otec, vyrostla však v židovské komunitě a organizace United Jewish Communities ji v roce 2002 udělila ocenění Lion of Judah. Dramatička, performerka, feministka a aktivistka. Nejvíce ji proslavila známá hra z roku 1996 *Monology vagíny*. Žádného z čtenářů -

vysokoškolských studentů asi nepřekvapí, když na kampusu narazí na inscenaci *Monologů*; na tom mém ji feministická organizace uspořádala v roce 2011.

Judy Chicagová (vl. jménem Judy Cohenová)

Sarah Michelle Gellarová: *1977. Producentka a herečka, představitelka spousty hlavních i vedlejších rolí v televizních seriálech a filmech včetně *Buffy, přemožitelky upírů*, *Tajemství loňského léta*, *Vřískot 2* nebo postavy Daphne ve *Scooby-Doo* (2002).

Nina Hartleyová: *1959. Americká spisovatelka, sexuální pedagožka, *sex-positive* feministka, režisérka pornografických filmů a pornoherečka. Během své kariéry získala četná ocenění. V rozhovoru pro online pořad „The Young Turks“ ji moderátor Cenk Uygur uvedl jako „legendu“. Za svých mladých let proslula „nejlepším zadkem“ v branži. Její specialitou byly lesbické scény.

Případ Hartleyové je tím zajímavější, že mnozí mluví o výrazném vlivu židovského společenství na americký pornografický průmysl. Židovský profesor na britské Bangor University **Nathan Abrams** v zásadě označil Židy za hybnou sílu moderního porna. Dokonce o tom napsal článek pro *Jewish Quarterly* „Triple-exthnics.“

Židovské feministky v americké vládě a právní sféře

Bella Abzugová: 1920-1998. Americká právnička, kongresmanka, aktivistka a vůdčí osobnost Ženského hnutí. S Glorií Steinemovou a Betty Friedanovou se podílela na vzniku National Women's Political Caucus. V administrativách Geralda Forda a Jimmyho Cartera se zabývala problematikou ženských práv.

Gloria Allredová: *1941. Americká právnička, která se často zabývá prominentními případy dotýkajícími se problematiky občanských práv. Pracovala na mnoha kauzách spojených s ženskými právy, včetně zastupování 17 žen, které obvinily Billa Cosbyho ze sexuálního napadení a obtěžování.

Shulamit Aloniová: 1928-2014. Izraelská politička a zakladatelka strany Ratz. Vedla také stranu Meretz a rok zastávala post ministryně školství. V roce 2000 získala Israel Prize.

I když Aloniová není Američanka, zahrnul jsem ji do seznamu kvůli následující výměně během rozhovoru s americkou novinářkou Amy Goodmanovou: v krátkém videu Aloniová vysvětluje, že obvinění z antisemitismu „jsou náš obvyklý trik“ k potlačení kritiky Izraele z USA. Zaznívá-li kritika z Evropy, nastává dle Aloniové „čas připomenout holokaust.“

Homosexuální pár spolu s Glorií Allredovou (uprostřed) pod chupou oslavuje získání povolení ke sňatku (Kalifornie, 2008)

Ruth Bader Ginsburgová: *1933. Toto jméno doufám není třeba americkým čtenářům sáhodlouze popisovat. Soudkyně Nejvyššího soudu Spojených států amerických, jmenovaná Clintonem už v roce 1993. Velmi čtenářům doporučuji projít si souhrn jejího hlasování o sociálních otázkách.

Elena Kaganová: *1960. Američanům snad není třeba představovat ani tuto ženu. I Kaganová je židovská feministka a soudkyně Nejvyššího soudu USA. Do pozice jí jmenoval Barack Obama. Článek na webu feminist.org potvrzuje, že její potvrzení v roce 2010 přivítala většina feministek.

Elena Kaganová v roce 2009 - dnes jedna z nejmocnějších soudkyň v Americe

Židovské feministky ve školství a akademickém světě:

Rachel Adlerová: * 1943. Profesorka Současného židovského myšlení a Judaismu a genderu na Hebrew Union College (Jack H. Skirball kampus v Los Angeles.) Údajně měla klíčový podíl na integraci feministických názorů do židovských textů.

Rebecca Alpertová: *1950. Profesorka na Fakultě náboženství a ženských studií na kalifornské Temple University. V současnosti zde působí jako proděkanka na College of Liberal Arts.

Daniel Boyarin (ortodoxní Žid, feminista a antisionista, pozn. DP): *1946. Má dvojí americké a izraelské občanství. Nezní to povědomě? (Zde a zde naleznete podrobnější informace

ohledně dvojího občanství mnohých amerických politiků a vládních představitelů). Už od roku 1990 profesor talmudské kultury na University of California v Berkeley.

Susan Brownmillerová: *1935. Americká feministka, novinářka, spisovatelka a aktivistka. Nejvíce proslula svou knihou z roku 1975 *Against Our Will: Men, Women, and Rape (Proti naší vůli: Muži, ženy a znásilnění)*. V knize tvrdí, že o tom, co je znásilnění, rozhodují muži, a tím s ženami vyjebávají (nemíněno ironicky a ne nutně právě těmito slovy).

Aviva Cantorová: *1940. Americká novinářka, spisovatelka, učitelka a zastánkyně feminismu a židovského společenského života. V roce 1968 pomáhala financovat socialistickou sionistickou organizaci Jewish Liberation (Židovské osvobození) v New Yorku.

Hélène Cixousová: *1937. Profesorka, poststrukturalistická filosofka, literární kritička, básnířka, feministka. Mezi roky 2008 a 2014 A. D. White Professor-at-Large na Cornell University.

Jane Evansová: 1907-2004. V letech 1933-76 ředitelka National Federation of Temple Sisterhoods (dnes známá jako Women of Reform Judaism). Jane Evansová byla také v roce 1950 prezidentkou National Peace Conference. Všem čtenářům doporučuji také podívat se na web Žen reformního judaismu a přečíst si prohlášení k evropské imigrační krizi a další tématům „sociální spravedlnosti.“

Susan Faludiová: *1959. Vešla do obecného povědomí knihou z roku 1991 *Backlash: The Undeclared War Against American Women*. Napsala také knihu analyzující útoky z 11. září 2001, jak v americkém prostředí údajně znovuoživily nepřátelství k ženám.

Ilana Gliechbloomová: *1986. Gliechbloomová učí judaistiku na newyorské střední škole Abrahama Joshuy Heschela. Vešla ve známost účinkováním v (překvapení!) *Monolozích vagíny*.

Susannah Heschelová: *1956. Spisovatelka, která také učí judaistiku na Dartmouth College. Mezi její vydané práce se řadí mj. *Insider/Outsider: American Jews and Multiculturalism* a *On Being a Jewish Feminist*.

Když už mluvíme o židovském multikulturalismu a masivní ilegální imigraci, poslechněte si, co k multikulturalismu v evropských zemích řekla na videu z roku 2010 Barbara Lerner Specterová. Po zhlédnutí podobného videa si člověk nevyhnutelně musí položit otázku „je to jen shoda okolností“ že ideje Specterové se přesně shodují s postoji vyjádřenými ve výše popsanych dokumentech

Feministická spisovatelka Susan Faludiová

Women for Reform Judaism?

Paula Hymanová: 1946-2011. Na Yaleově univerzitě vyučovala židovské dějiny. V období 1981-6 se stala první děkankou Seminary College of Jewish Studies na Jewish Theological Seminary. Napsala také četné feministicky orientované publikace.

Závěrem

Tento článek byl jen pomyslným mělkým ponořením do hloubky židovského zapojení v americkém feminizmu. Jistě, každý může vyhledat na internetu spoustu jmen nežidovských feministek (jednoduše proto, že Nežidé tvoří asi 98% obyvatelstva země); ale nedokážu si představit rozumného člověka, který by objektivně popřel nesmírně nadměrné zastoupení Židovek ve feministickém hnutí.

V posledním zhruba půlstoletí se židovské feministky zapojily do všech oblastí americké kultury – včetně vlády, justičního systému, médií, zábavy, vzdělávání, knižního a dokonce i pornografického průmyslu. Ověření v článku uvedených informací a studium poskytnutých odkazů by to mělo učinit dostatečně nerozporným.

Židovky tvoří asi procento americké populace – a přesto se relativně vysoký podíl těch **nejmocnějších a nejlivnějších** feministických vůdkyň druhé a třetí vlny hnutí rekrutoval z jejich řad.

Bella Abzugová na fotografii z roku 1978 se starostou New Yorku Edem Kochem (vlevo) a prezidentem Jimmy Carterem.

Motivuje takové množství židovských žen k účasti na feminizmu a kulturně ničivých kampaních (srovnej s „przniteli kultury“, *culture distorters* – termínem F. P. Yockeyho pro „nositele kulturní nákazy“ – pozn. red. DP) jednoduše kulturní imperativ? Někteří tvrdí, že Židé vynikají a nabývají přední pozice prostě následkem vyšší inteligence.

Podle jiných je nadměrné židovské zastoupení v politice součástí organizovaného spiknutí s cílem rozložit morální uspořádání většinově bělošských a tradičně křesťanských společností. Nemíním zde pátrat po „důvodech proč,“ jen chci poukázat na zjevné nepoměrné zastoupení Židovek v rámci feministického hnutí.

Uvnitř manoféry * se obecně uznává (přinejmenším by tomu už tak alespoň mělo být...), že feminizmus slouží jako nástroj k likvidaci tradiční rodiny a k přinucení žen zapojit se do pracovního procesu, což přináší více daní státu a prospěch korporacím a politikům prostřednictvím bezmyšlenkovité spotřeby.

Chápu, že pro některé není toto téma snadno stravitelné a může vést dokonce až ke

DÉLSKÝ POTÁPĚČ

Proč je v americkém feministickém hnutí tak hojně zastoupen židovský prvek? | 11

kognitivní disonanci, ale skutečně se stalo takřka nemožným nadále popírat, že židovský vliv měl lví podíl v hnutí feminismu druhé a třetí vlny, přestože Židé tvoří jen titěrný zlomek amerického obyvatelstva.

Poznámka:

* K termínu „manosféra“ viz TheRedpill.cz („Vítejte na jedné malé výspě TRP filosofie na českém internetu. Cílem tohoto webu je uvést do diskuze o sexuální strategii a reálné sociální dynamice. Téma je určeno heterosexuálním maskulinním mužům, kteří se začínají stávat minoritou. To co včera bylo mužné, obrací feministický narativ v misogynii.“)

Analýza *Why Is There A Prolific Jewish Presence In The American Feminist Movement?* vyšla na webu *Return of Kings* 26. října 2015.